

Kutlu Gün Kadınları

– Şükran Aydoğın · 09 Mart 2011

Kır zincirlerimi haydi
Çöz kelepçeyi bileklerimden
Sırtıma vurduğun yükün al birazını
Ve uyar beni saat on iki olmadan
Bir günlük saltanatıma veda edip
Döneyim yine eski halime
Camdan pabuçlarım kırılmadan

Uzun saçlarımdan ben mi sorumluydum
Aklı kısadır dedin de aklımı aldın
Şikâyetim olmazdı karnımdaki yavrumdan
Sen eksik edeydin sopayı sırtımdan
Çiçeksın dedin köklerimi kuruttun
Hani cennet ayaklarımın altındaydı
Şeytanla beni eş koştun

Başıma başlık kestın sattın
Yan baksam namusuma dil uzattın
Sevdalanmak yasaktı
Aşk kaderime tutsak
Benim hayatıma bensiz yön çizdin
Ben anandım seni doğurandım
Benim cinsimden olanı vurdun kırdın öldürdün
Eş dediğine eşit davranmadın
Kızındı doğurduğum kızdın kınadın
Köyde toprağının kölesi
Şehirde kibar hizmetlin
Adım kadın olunca kendini ilah zannettin

İstemem verme bir günlük itibar
Ne çiçekler istiyorum ne hediyeler
Yüreğimde ki acı yüzüme vurduğun şamar
Unutma ki senide beni de ve cümle âlemi
Bir yaratan var.

Ve der ki; o mukaddes Rabbimiz
"Sizi iki cins yarattım bilesiniz"
Birbirinize üstün değilsiniz
Ancak kadına doğumu müjdeledim
Analık makamını ona verdim
Saygıda sevgide kusur etmeyin
Huzuruma vardığınızda soracağım ilk sual
Ana hakkıyla gelenin sıratın da ateş var.

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)